

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘

แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔

ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕
ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔
ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ บังคับในท้องที่ทุกจังหวัด
ทั่วราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครอง
ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และข้อ ๒๖ แห่งประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้
ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘
แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดที่ราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓
ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔
ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ บังคับในท้องที่จังหวัดขอนแก่น
จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี
จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๔ ให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖
ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔
ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ บังคับในท้องที่ทุกจังหวัด
ที่ราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่เดิมพระราชกฤษฎีกาให้ใช้ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ บังคับในท้องที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้วนั้น บัดนี้ ปรากฏว่าได้มีเด็กเกรรเรื่อนหลบนอนในที่สาธารณะและประพฤติน่าไม่สมควรแก่วัยในกรณีต่าง ๆ อยู่ทั่วไป อันจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม ประกอบกับได้มีเอกชนดำเนินการเกี่ยวกับเด็กในรูปสถานสงเคราะห์เด็กและหรือสถานรับเลี้ยงเด็กเกิดขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ ทุกจังหวัด สมควรนำบทบัญญัติข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ของหมวดว่าด้วยการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กับข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ ของหมวดว่าด้วยสถานสงเคราะห์เด็กสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวแห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวมาใช้บังคับ ในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักรต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้